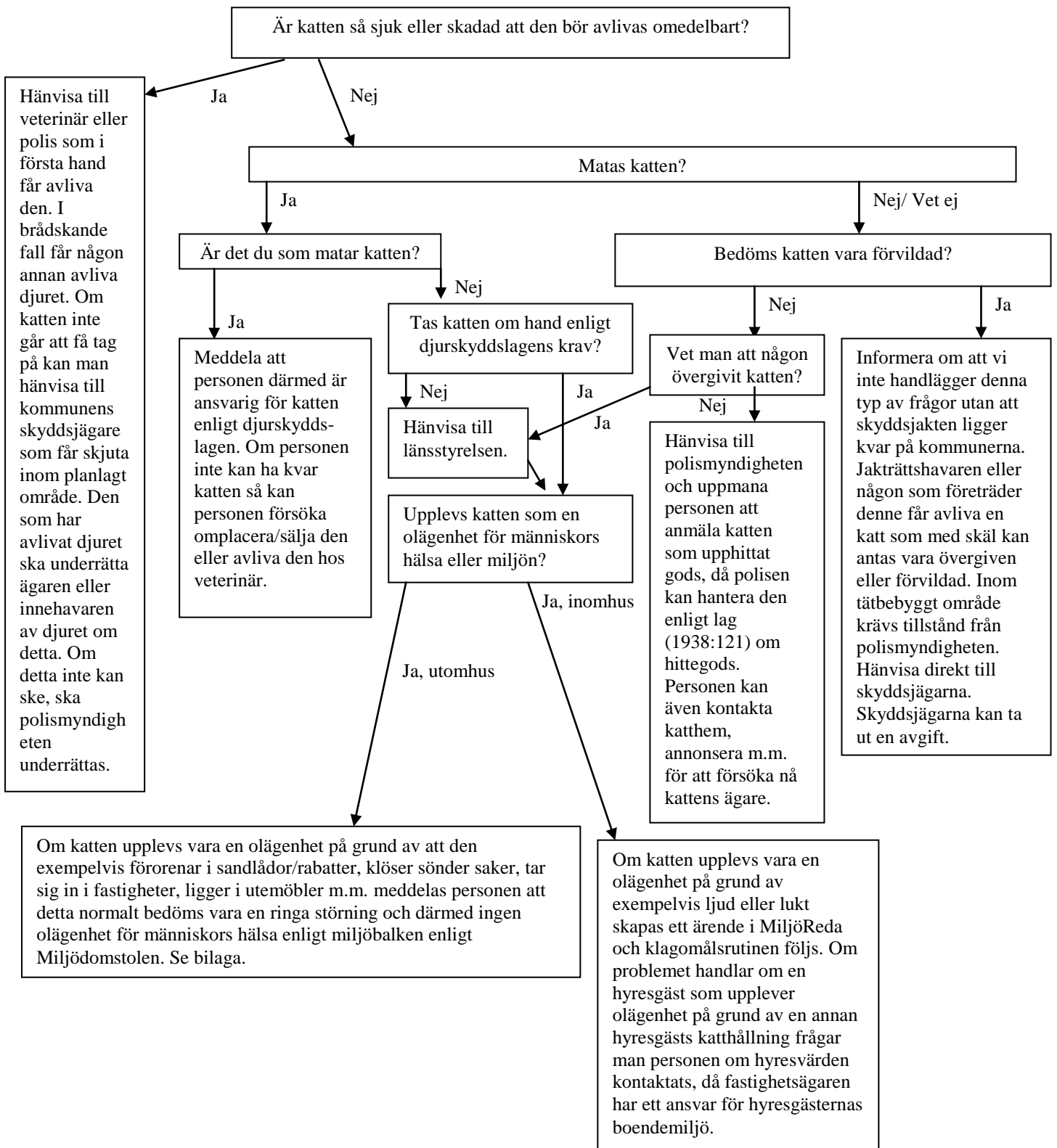
 Ystad-Österlenregionens miljöförbund	Dokumentnamn	Dok. nr.	Utgåva
	Rutin för kattärenden		1
	Framtaget av EHN	Giltigt fr.o.m.	Sida 1(4)
Fastställt/godkänd av	Flik/Process	Reviderad	

Rutin för kattärenden

Rutinbeskrivning

Ansvar

Hälsoskyddsgruppen ansvarar för att uppdatera rutinen.

Lagrum

Lag (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter, Lag (1938:121) om hittegod, Djurskyddslag (1988:534), Miljöbalk (1998:808) och förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd m.m.

*Bilaga***Vad gör de olika aktörerna?****Miljöförbundet**

Miljöförbundet handlägger ärenden där den klagande upplever att katter orsakar olägenhet för människors hälsa eller miljön. Om det handlar om katter som förorenar i sandlådor/rabatter, klöser sönder saker, tar sig in i fastigheter, ligger i utemöbler m.m. bör man meddela att detta normalt inte bedöms vara en olägenhet för människors hälsa, då Miljödomstolen i ett mål (Tingsrätten i Stockholm, dom 2001-12-20 mål M 398-00) har tagit ställning till att tre katter som passerar en villatomt inte är en olägenhet för människors hälsa enligt miljöbalken. En familj kan ha upp till några stycken katter och det ska accepteras att de rör sig fritt utomhus. Allergirisken då en katt passerar tomten ska anses som en ringa störning och är inte en olägenhet för människors hälsa enligt miljöbalken. Det är fastighetsägarens uppgift att freda sig från att en katt tränger sig in i hus, ligger på sittdynorna i trädgården, gör spår på trädgårdsbord vid fuktig väderlek, orsakar avföring i trädgårdsland och rabatter mm. Om den klagande ändå vill ta upp det som ett ärende skapas ett ärende i MiljöReda och ett beslut skrivs om att det inte bedöms vara en olägenhet för människors hälsa och ärendet avslutas (se klagomålsrutin).

Om det handlar om katter som låter eller att det luktar på grund av att någon inte sköter hygien kring sin katt inomhus kan det utgöra en olägenhet. Ärendet diarieförs och en skrivelse skickas till fastighetsägaren (se klagomålsrutinen). Skrivelsen är anpassad till om fastighetsägaren är kattägaren eller om det är en hyresgäst som är kattägaren. Eventuellt kan de även handla om ett djurskyddsärende och då informeras länsstyrelsen.

Kommunen/Skyddsjägaren

Vid ärenden som handlar om att katter misstänks vara övergivna eller förvildade ges information om att vi inte handlägger denna typ av frågor och att jakträttshavaren eller någon som företräder denne får avliva en katt som med skäl kan antas vara övergiven eller förvildad. Inom tätbebyggt område krävs tillstånd från polismyndigheten (21 § lag (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter). Man informerar om att vi inte är inblandade alls i dessa frågor, utan att skyddsjakten ligger kvar på respektive kommun. Vi ska ge numren direkt till skyddsjägarna. Skyddsjägarna kan ta ut en avgift.

Man kan även hänvisa dit om personen själv matar katten och därför har ansvar för den men inte vill ha kvar den. Detta främst om personen inte kan få tag på den för att omplacera den eller avliva den hos veterinär.

Polismyndigheten

När ärenden handlar om katter som misstänks ha kommit bort hänvisar man till att det ska anmälas till polisen som hanterar katten enligt lag (1938:121) om hittegod.

Polisen är även tillsynsmyndighet enligt ovanstående lag (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter så frågor kring det kan hänvisas till polisen.

Påträffas ett djur så svårt sjukt eller skadat att det bör avlivas omedelbart, får en veterinär eller en polisman och i brådskande fall någon annan genast avliva djuret. Den som har avlivat djuret skall underrätta ägaren eller innehavaren av djuret om detta. Om detta inte kan ske, skall polismyndigheten underrättas (30 § djurskyddslag(1988:534)). Detta innebär att polis eller veterinär bör kontaktas omedelbart om det inte är så brådskande att någon annan får avliva djuret. Om ägaren kan kontaktas är det denne som ska betala för avlivningen. I annat fall kontaktas polisen som står för eventuella kostnader för avlivningen om inte de hittar ägaren.

Det finns inte något strikt ansvar för kattägare om en skada orsakats av en katt. Kattägaren har inte strikt ansvar utan ansvar på vållandegrund. Den som har skadats måste visa, att skadan orsakats av den individuella katten, t.ex. repor i lacken på en parkerad bil. Ansvar för skadan torde därför i allmänhet bli utkrävbart först sedan en kattägare underrättats om att just hans katt vållar problem av visst slag. Vidtar han därefter inte tillräckliga åtgärder för att hindra att problemet upprepas kan kostnad utkrävas. Det åligger den som anser sig ha besvär av någon annans katt att säkra bevisning att en bestämd katt åstadkommer skada eller olägenhet. Man bör även säkra bevisning om att kattägaren underrättats om problemet, antingen genom att man ser till att någon närvarar vid samtalet eller att kattägaren får ett skrivet brev om problemen genom t.ex. rekommenderat brev med mottagningsbevis. Tillsynslagen saknar straffbestämmelser för bristande tillsyn av katt

Länsstyrelsen

Ärenden om katter som inte tas omhand enligt djurskyddslagstiftningens krav hänvisas till länsstyrelsen som har hand djurskyddfrågor. Till länsstyrelsen hänvisas det även när ärendet handlar om personer med över 9 katter om personen misstänks sakna § 16-tillstånd enligt djurskyddslagen.

Veterinär

Om personen matar katten informerar man om att denne därmed fått ansvar för katten och ska uppfylla djurskyddslagstiftningens krav. Man informerar om att miljöförbundet inte har hand om denna typ av frågor. Om personen inte kan ta hand om katten och ingen annan kan ta hand om den, kan man hänvisa till veterinär för att låta avliva katten.

Fastighetsägaren

Fastighetsägaren har ett ansvar för att avhjälpa olägenheter för sina hyresgäster. Detta ska ingå i deras system för egenkontroll enligt miljöbalken.

Katthem, annonser m.m.

Om katten verkar övergiven kan man hänvisa till katthem eller annonsera, då det kan vara så att de kan försöka omplacera katten. Det kan även vara så att de som blivit av med sin katt vänder sig dit och det kan därför vara en hjälp om man misstänker att katten kommit bort. Om personen matar katten eller har tagit in den men inte kan ta hand om den kan man hänvisa till katthem för omplacering.